

යෝවෙල්ගේ පොත සහ ලාඕදිකියානු සත්වැනි-දින අද්වෙන්තිස්ත සභාව - අංක සතළිස් එක

Jeff Pippenger
2026-02-05

අංක හතළිස් එකයි

ලෙවි කථාව විසි තුනවන පරිච්ඡේදය වසන්ත උත්සවයන් හා ශරත් උත්සවයන් ඉදිරිපත් කරයි; එම උත්සවයන්ගේ නිරූපණය සමස්ත ව්‍යුහය තුළ ආරම්භක හා අවසාන ව්‍යුහයන්ගේ සම්පූර්ණ සමාලෝකනයෙනි දක්නට ලැබෙන ආකාරයෙන් දේවිය ලෙස ගැඹුරය. වසන්ත උත්සවයන් හා ශරත් උත්සවයන් එකිනෙකා සමඟ සමාලෝකනය වෙයි. මෙම පරිච්ඡේදය පුද්ගලික සංඛ්‍යාංකකරු වන පල්මෝති පිළිබඳ නැවත නැවත සාක්ෂි දරයි. මෙම පරිච්ඡේදය එක් ලක්ෂ හතළිස් හතර දහසගේ අන්තිම දින පණ්ඩිතය සමඟ ශක්තිමත්ව හා අද්භූත ලෙස සම්බන්ධ වෙයි.

"23" යන සංඛ්‍යාව, දේවත්වය හා මනුෂ්‍යත්වය එක්වීම වන ප්‍රායශ්චිත්තය නිරූපණය කරයි. ලෙවි කථාව යන නාමය එක් ලක්ෂ හතළිස් හතර දහසක පූජකත්වය නිරූපණය කරයි; මක්නිසාද සියලු අනාගතවක්තෘවරු අන්තිම දවස් පිළිබඳ කථා කරන අතර, අන්තිම දවස්වල පූජකයෝ ජේදුරු හඳුන්වන පරිදි ශුද්ධ පූජකත්වයක අය වෙති. ජේදුරුගේ ශුද්ධ පූජකත්වය යනු මධ්‍යරාත්‍රියේ හඬ යන පණ්ඩිතය උපදවන දැනුමේ වර්ධනය තේරුම් ගන්නා ප්‍රඥාවන්තයෝ වෙති. දානියෙල් හඳුන්වන පරිදි මෝඩයන්, එනම් දුෂ්ටයන්, එම දැනුමේ වර්ධනය ප්‍රතික්ෂේප කරති; හෝෂේයා අපට දැනුම් දෙන්නේ ඒ හේතුවෙන් ඔවුන් පූජකයන් ලෙස ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලබන බවයි.

දැනුම නොමැතිකම නිසා මාගේ ජනතාව විනාශ වී යති. නුඹ දැනුම ප්‍රතික්ෂේප කළ බැවින්, මා වෙත පූජකයෙකු නොවන්නට මමද නුඹ ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෙමි. නුඹේ දෙවියන්ගේ ව්‍යවස්ථාව නුඹ අමතක කළ බැවින්, මමද නුඹේ දරුවන් අමතක කරන්නෙමි. ඔවුන් වැඩිවූ තරමටම ඔවුහු මාට විරුද්ධව පවී කළෝය. එබැවින් ඔවුන්ගේ ගෞරවය ලජ්ජාවට මම පරිවර්තනය කරන්නෙමි. හෝෂේයා 4:6, 7.

යෙසායා විසින් ද "මහිමයේ කිරුළ" යනුවෙන් හඳුන්වන එප්‍රායිම්ගේ මත්පානිකයන්ගේ මහිමය "ලජ්ජාව" බවට හැරී ඇත. අන්තිම දවස්වල දැනුමේ වර්ධනය ප්‍රතික්ෂේප කරන අය ලාඕදිසියානු සත්වන දින ඇඩ්වෙන්ටිස්ට් සභාව බව හෝෂේයා විශේෂයෙන් හඳුනා දෙයි; මක්නිසාද ඔහු, "මාගේ ජනතාව" යයි ලියා තැබීය. ඔහුගේ ජනතාව යාජකයන් ලෙසින් ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලබනු ඇත; එය සිදුවන්නේ අවසාන සහ සිව්වන පරම්පරාවේදීය, මක්නිසාද ඔහු ඔවුන්ගේ දරුවන් අමතක කිරීමට නියමිතය, සහ දරුවන් අවසාන පරම්පරාව නියෝජනය කරති.

එක—භාවයට—පත්වීම

"ලෙවි කථාව 23" යන ගී ඊ ෂයෙනි අර් ටය වන් නේ "එක් ලක් ෂ හතළි ස් හතර දහ පූ ජකත් වයේ සමනය" යන් නයි . මෙම සත්‍ය ය, පොතේ නාමය හා අධ්‍යාය අංකය අතර

සමී බන් ධනාවය මගී න් පමණක් වූ වදනි ගමනය කළ හැක. ලෙවී කථාව විසිතු සාකච්ඡා කරනු ලබන සමනය යන් නෙහි අර්ථය "එක් වී ම" වන අතර, එය දේ වන් වය හා මනුෂ්‍ය න් වය එක් වී ම හඳුන්වා දෙයි. එම එක් වී ම දෙවියන් වහන්සේගේ බොහෝ සංකේත මගී න් නිරූපණය කරනු ලබයි; ඒවායි න් එකක් නම්, මනුෂ්‍ය මන් දි රය දේ වී ය මන් දි රය සමඟ එක් කළ යුතු බවයි.

මනුෂ්‍ය දේවමාළිගාව "23" පුරුෂ ක්‍රෝමෝසෝම සහ "23" ස්ත්‍රී ක්‍රෝමෝසෝමයන්ගෙන් යුත් ව්‍යුහයක් ඇත. ජේතෘස් හඳුනා දෙන්නේ එක්ලක්ෂ හතළිස් හාර දහසක පූජකත්වය "ආත්මික ගෘහයක්" බවය. එම ක්‍රෝමෝසෝමයන් පුරුෂයෙකු හා ස්ත්‍රීයෙකු එක්වන්නාක් මෙන් එකිනෙකා සමඟ එක්වෙති; දෙවියන් වහන්සේ එක් කළ දේ මනුෂ්‍යයෙකු විසින් වෙන් නොකළ යුතුය. විවාහයද at-one-ment හි තවත් සංකේතයකි. ලෙවී කථාව "23" යන්නෙන් අදහස් වන්නේ ස්පර්ශීය උන්නත පූජකයාණන්ගේ දේවමාළිගාව, සහ එක්ලක්ෂ හතළිස් හාර දහස වන පූජකයන්ගේ දේවමාළිගාව සමඟ සංයෝග වීමයි.

විසි දෙක වාක්‍යයන්

ලෙවීකාන්ඩය විසි තුන වන පරිච්ඡේදයේ වසන්ත උත්සව එම පරිච්ඡේදයේ පළමු වාක්‍ය විසි දෙක තුළ නිරූපණය කර ඇත; ශරත් උත්සව එම පරිච්ඡේදයේ අවසාන වාක්‍ය විසි දෙක තුළ නිරූපණය කර ඇත. අවසාන වාක්‍යය වන්නේ හතළිස් හතර වන වාක්‍යය ය; එය 1844 හි සංකේතයකි, එවිට ලෙවීකාන්ඩය විසි තුන ඉටු වීමෙන් හත්වන මාසයේ දහවන දිනෙහි ප්‍රතිරූපීය පාචාදීමේ දිනය ආරම්භ විය. විසි තුන වන පරිච්ඡේදය වාක්‍ය විසි දෙක බැගින් වූ කාල පරිච්ඡේද දෙකකට බෙදා ඇත. එම වාක්‍ය විසි දෙකක කාල පරිච්ඡේද දෙකම උත්සවයන් වන බැවින් තාර්කිකව එකිනෙකට සම්බන්ධ වෙති; එහෙත් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ අංගණය හා ශුද්ධස්ථානයේ සේවය—වසන්ත සමයෙන් නිරූපිත සේවය—සහ ශරත් සමයෙන් නිරූපිත ඔහුගේ අතිශුද්ධස්ථානයේ සේවය මගින් ඒවා තාර්කිකව වෙන් කරනු ලැබේ.

22

වසන්ත සහ ශරත් උත්සව දෙකම වගන්ති විසි දෙකකින් නිරූපණය කරනු ලබන අතර, එම වගන්ති, අකුරු "22" කින් සමන්විත හෙබ්‍රෙව් අක්ෂරමාලාවේ සාක්ෂිය සමඟ අනුකූල වේ. "22" යනු "220" හි දශමාණය වන අතර, එය දේවත්වය හා මනුෂ්‍යත්වය එක්වීමේ සංකේතයකි. "220" යන්න, යුදාගේ විසිරී යාමේ වසර 2,520 යන්, පව් සමාව දීමේ දිනය දක්වා වූ වසර 2,300 යන් යන දෙකේම ආරම්භය නිරූපණය කරයි. 2,520 කාලගණනයේ ආරම්භක ලක්ෂ්‍යය ක්‍රි.පූ. 677 වන අතර, 2,300 සඳහා ආරම්භක ලක්ෂ්‍යය ක්‍රි.පූ. 457 වන බැවින්, එම වසර දෙසිය විස්ස, දෙවියන්වහන්සේගේ සේනාව පාගා දමනු ලැබීම පිළිබඳ අනාවැකිය හා දෙවියන්වහන්සේගේ ශුද්ධස්ථානය පාගා දමනු ලැබීම පිළිබඳ අනාවැකිය අතර සම්බන්ධකය ලෙස හඳුනා දෙයි. එම අනාවැකි දෙකම, 1844 ඔක්තෝබර් 22 දින ප්‍රතිරූපීය පව් සමාව දීමේ දිනය පැමිණීමෙන් අවසන් විය.

එම දිනයේ දී, මනුෂ්‍ය මාලිගාව දි ව්‍ය මාලිගාව සමඟ ඒකාබද්ධ කිරීමේ ක්‍රියාත්මක වන්නේ සේගේ කාර්යය ආරම්භ වූ අතර, එම කාලයේ දී හබක් කුක්

යොහන් 2:20 යන දෙකම ඉටු වී ය. හබක් කු ක් වි සි න් දි ව්‍ය න් වය එවකට අති ශු ද් ධස් ථානයෙහි සි ටි බව හඳු නා දු න් අතර, එම අති ශු ද් ධස් ථානයට ඇද ඇතු ලේ වී මට නි යම් තව නි බු මි ලරයි ටි මාලි ගාව, 1798 සි ට 1844 දක් වා මි ලර මාලි ගාව ගොඩනැංවී ම සළකු ණු කළ, අවු රු දු හතළි ස් හයක කාලය සම් පූ ර් ණ යොහන් ලි යා නැබි ය. "23" සහ "23" යනු වෙන් සමන් වී ත "46" අවු රු ද් දේ ඉති හා නි රු පණය වන් නේ , 1611 දී ප්‍ර කාශයට පත් කරන ලද King James Bible ප්‍ර කාශනයෙන් වසර "220" කට පසු , 1831 දී , එම ඉති හාසයේ පණි වී ඩය මු ලි න් ම ඉදිරි පත් කී රි ආරම් භ කළ වි ලි යම් මි ලර් ගේ කාර් යය මගි නි . 1611 දී ප්‍ර කාශයට පත් කරන ලද වචනය, වසර "220" කට පසු 1831 දී මනු ඡ්‍ය දු තයෙකු සමඟ ඒකාබද්ධ කරන ලදී . වසන් ත හා ශරත් උත් සව දෙකම "22" පද වලි න් නි රු පණය කරනු ලැබේ .

එකම විෂයයට අයත් පේළි දෙකකින් යුත් වාක්‍ය විසිදෙකක් තිබීම, අනාවැකිමය අර්ථයෙන්, පළමු වාක්‍ය විසිදෙක ඊළඟ වාක්‍ය විසිදෙක මත ආවරණය කර තැබිය යුතු බව ඉල්ලා සිටී. මේ ආකාරයෙන් එම පේළි දෙක එකිනෙකට ගැළපවීමෙන්, වසන්ත මංගල්‍යයන් තුළ නිරූපිත ප්‍රාංගණයේ සහ ශුද්ධස්ථානයේ කාර්යය, අතිශුද්ධස්ථානයෙහි ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ කාර්යය සමඟ ඔබ එක් කරයි. මෙම අනාවැකිමය මට්ටමේදී එය දේවමාළිගා දෙකක් එක් කිරීම නිරූපණය කරන අතර, එමඟින් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ සමඟි කිරීමේ කාර්යය පැහැදිලි කරයි.

පළමු වචන පහළොව සිට විසිදෙක දක්වා වූ වගන්ති, විසිතුන සිට හතළිස්හතර දක්වා වූ වගන්ති සමඟ සමාන්තර කරනු ලබන විට, හෙබ්‍රෙව් අක්ෂරමාලාවේ අකුරු විසිදෙකින්ද, "22" යන සංඛ්‍යාවෙන් නිරූපිත සංකේතාර්ථයෙන්ද, තවද එම උත්සවයන්ට අදාළව පවතින ශුද්ධ ඉතිහාසයේ ඒවාගේ ඉටුවීම සමඟ එක්ව එම උත්සවයන් විසින් නිරූපිත සංකේතාර්ථයෙන්ද සාක්ෂි දරනු ලබන භවිතවාදී රේඛාවක් ස්ථාපිත වේ.

වසන්ත උත්සවවල ආරම්භය ප්‍රථමයෙන් හත්වන දින සබත් දිනය හඳුනා දක්වයි; ශරත් උත්සවවල අවසානය හත්වන වර්ෂ සබත්ය හඳුනා දක්වයි. ඇල්ෆා සහ ඔමේගා වන ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ, එක් ලක්ෂ හතළිස් හතර දහසේ පූජකත්ව පෙළ තුළ "22" යන සාක්ෂිකරුවන් දෙදෙනාගේ ආරම්භයෙහින් අවසානයෙහින් සබත්ය ස්ථාපිත කළ සේක.

සත්වන දින සබත 1844 දී ආරම්භ වූ ප්‍රතිරූපමය පවිත්‍රායශ්චිත්ත දිනයේ ආරම්භයේ විශේෂ ආලෝකය වූ අතර, සත්වන වර්ෂ සබත එහි අවසානයේ ආලෝකය වේ. සත්වන දින සබත ලෙවී කථාවේ "23" වන පරිච්ඡේදයේ පළමු ශුද්ධ සභා කැඳවීමද වූ අතර, සත්වන වර්ෂ සබතද එම පරිච්ඡේදයේ අවසාන ශුද්ධ සභා කැඳවීම වේ. සබත "23" වන පරිච්ඡේදයේ පූජක පෙළේ අල්ෆාවද ඔමේගාවද වේ. පළමු, එනම් සත්වන දින සබත, එක්ලක්ෂ හතළිස් හතර දහසගේ පූජකත්වයේ අල්ෆාව වන අතර, අවසාන, එනම් සත්වන වර්ෂ සබත, එක්ලක්ෂ හතළිස් හතර දහසගේ පූජකත්වයේ ඔමේගාව වේ.

"දෙවි යන් වහන් සේ සමඟ සම් බන් ධන් වයෙන් ජී වන් වන් නෝ ධර් මි ඡ් ධකා සූ ර් යයාණන් ගේ ආලෝකය තු ල ගමන් කරති . ඔව් හු දෙවි යන් වහන් සේ ඉති තමන් ගේ මාර් ගය දු ඡි ත කරමි න් තමන් ගේ මි දෙන් නාණන් වහන් සේ අම

පත් නොකරති . ස් වර් ගී ය ආලෝකය ඔවුන් මත බැබළෙයි . මේ භූ මි යේ ඉති අවසානයට ඔවුන් ලං වන විට, ක්‍රිස්තු ස්තු ස් වහන්සේ පිළිබඳවද, උන්වහන්සේ අනාවැකි පිළිබඳවද, ඔවුන්ගේ දැනුම බෙහෙවින් වැඩි වෙයි . දෙවියන් වහන්සේ දෘෂ්ටි යෙහි ඔවුහු අනන්ත වටිනාකමකින් යුක්ත වෙති ; මක්නිසාද ඔවුන් උන්වහන්සේගේ පුත්‍ර යාණන් සමඟ එකමුතු ව සිටිති . ඔවුන්ට දෙවියන් වචනය අතිශයින් ම අලංකාරව හා මනෝහරව පෙනේ . ඔවුහු එහි ප්‍රාමාණික වැදගත්කම දකිති . සත්‍යය ඔවුන්ට විවෘත කරනු ලැබේ . අවතාරග්‍රහණයේ ධර්මයද දීප්ති යකිත් ආලෝකමත් කරනු ලැබේ . සියලු අභිරහස් විවෘත කරන අපහසුතාව සඳහාද යතුරු ශුද්ධ ලියවිල්ල බව ඔවුහු දකිති . ආලෝකය පිළිගැනීමෙන් ආලෝකය තුළ ගමන් කිරීමෙන් අකැමැති ව සිටින්නෝ දේවභක්ති කමේ අභිරහස් වටහාගැනීමට අසමත් වන්නෝය; එහෙත් කුරුසු උසුලාගෙන යේ සුස්තවහන්සේ අනුව යාමට දෙගිඩි යාවක් නොදැක්වූ චෝදෙවියන් වහන්සේගේ ආලෝකය තුළ ආලෝකය දකින්නෝය.” The Southern Watchman, April 4, 1905.

මෙහිදී, “මෙම භූමියේ ඉතිහාසයේ අවසානයට ආසන්නව,” ප්‍රතිරූපික ප්‍රායශ්චිත්ත දිනයේ අවසානයේදී, “අවතාරග්‍රහණයේ ධර්මෝපදේශය” ප්‍රතිරූපික ප්‍රායශ්චිත්ත දිනයේ ආරම්භයේදී සන්වන දින සබත් ධර්මෝපදේශය “මෘදු” දීප්තියකින් ආවරණය කළාක් මෙන්ම එවැනිම “මෘදු” කාන්තියකින් ආලෝකවත් කරනු ලැබේ.

“යේසුස් ගිවිසුම් පෙට්ටියේ ආවරණය ඔසවා දැමූ සේක, එවිට දස ආඥා ලියා තිබූ ගල් පුවරු මම දුටුවෙමි. දස ප්‍රතිපත්ති අතර නිශ්චිත මධ්‍යයේ සිටින ආඥාව පිහිටා තිබෙන බව දකිමින්, එය වටා මෘදු ආලෝක මාලාවක් වැළඳී තිබෙනු දුටු විට මම විස්මයට පත් වුණෙමි. දූතයා මෙසේ පැවසීය: ‘අහසත් පොළොවත් එහි ඇති සියල්ලත් මැවූ ජීවමාන දෙවියන්වහන්සේ කවරෙක්දැයි නිර්වචනය කරන්නේ දසයෙන් එකම මෙය පමණි. පොළොවේ අත්තිවාරම් දමන ලද කල, සබත් දවසේ අත්තිවාරමද එවිටම දමන ලදී.’” Testimonies, volume 1, 75.

“පදනමක්” වන සන්වන දින සබ්බථය ලෙවී කථාව “23” ආරම්භ කරයි; වසන්ත හා ශරත් උත්සවයන් මගින් නිරූපණය වන පූජකයන්ගේ සාක්ෂිය අවසන් කරන්නේ සන්වන අවුරුද්දේ සබ්බථයයි. සන්වන අවුරුද්දේ සබ්බථය එම පදනම මත ගොඩනැගූ දේවමාළිගාව නිරූපණය කරයි. අවසානයේ ඇති සන්වන අවුරුද්දේ සබ්බථය 2,520 මගින් නිරූපිත වන්නේ, සන්වන දින සබ්බථය 2,300 මගින් නිරූපිත වන ආකාරයෙන්මය. සන්වන අවුරුද්දේ සබ්බථය “අවතාරය පිළිබඳ ධර්මය” නිරූපණය කරයි. සන්වන දින සබ්බථය මැවුම්කරුවාගේ ලකුණ වන අතර, සන්වන අවුරුද්දේ සබ්බථය දේවත්වය මනුෂ්‍යත්වය සමඟ එකමුතු වූ ලකුණයි.

රේඛා සන්ධානගත කිරීම

ලෙවී කථාව විසිතුනේ සඳහන් වසන්ත මංගල්‍යයන්, ශරත් මංගල්‍යයන් සමඟ අප ගැළපුවහොත්, පාස්කුවේ මංගල්‍යය ඊළඟ දවසේදී දින හතක් පවතින නිර්යාමීය නොමැති රොට්ටල මංගල්‍යයෙන් අනුගමනය කරනු ලබයි; තවද දින හතක් පවතින නිර්යාමීය නොමැති රොට්ටල මංගල්‍යය ආරම්භ වන දවසට පසු දින පළමු එලවල මංගල්‍යය පැමිණේ. දින තුනක සලකුණු තුනකි.

අම් රි න් නොකළ රොටි මංගල්ය ය සම් පූ ර් ණ කරන දි න හනක කාලය පවි ත්‍ර සභා රැ ස් වී මකි න් ආරම් භ වී එම ආකාරයෙන් ම අවසන් වේ . අම් රි න් නොකළ රොටි මංගල්ය ය ආරම් භ වන දි නට පසු දි න ප්‍ර එම එල මංගල්ය ය පැමි ණේ ; එයට වසන් ත ය අස් වැන් නෙහි ප්‍ර එම එල පූ ජාව ඇතු ලත් වේ . සති මංගල්ය ය ලෙසත් හදු න් වා පෙන් නෙකොස් තය, ප්‍ර එම එල මංගල්ය යෙන් පසු පනස් වන දි න සි දු වන් නේ ය; එ හනක කාලයක ආරම් භය සලකු ණු කරයි . එම කාලය හතළි ස් නවවන දි නෙන් අවසන් වන අතර, එයට පසු පෙන් නෙකොස් තය, අර් එයෙන් පනස් , පැමි ණේ .

පස්කා උත්සවය දහහතරවන දින සන්ධ්‍යා වේලාවේදී ආරම්භ වේ. පස්කා උත්සවය ශුද්ධ සභා රැස්වීමක් නොවේ.

ඉන්පසු පසළොස්වන දින, දින හතක් පුරා පවත්වන අමුහුන් නැති රොටි මංගල්යය පැමිණේ. එම දින හතක මංගල්යයේ පළමු දවසත් අන්තිම දවසත් ශුද්ධ රැස්වීම් වේ.

ඊළඟ දිනයේ, එනම් දහසයවන දින, ප්‍රථම එලයන්ගේ දින පැමිණෙයි. එවිට පෙන්නෙකොස්ත මංගල්යයෙන් සලකුණු කරනු ලබන සති හත ආරම්භ වන අතර, පෙන්නෙකොස්තය වසන්ත සභා ශරත් මංගල්යයන් තුළ නිරූපිත ශුද්ධ සභා-රැස්වීම් සහිත අතරින් එකකි. ප්‍රථම එලයන්ගේ දිනය ශුද්ධ සභා-රැස්වීමක් නොවේ.

ඉන්පසු හත්වන මාසයේ පළමු දින දම්පෙට්ටි උත්සවය ශුද්ධ සභාවක් වන්නේය.

හත්වන මාසයේ දසවන දින ඇති ප්‍රායශ්චිත්ත දිනය ශුද්ධ සභා රැස්වීමක් වන නමුත් උත්සවයක් නොවේ.

කුඩාරම් මංගල්යයේ පළමු දිනය ශුද්ධ සභා රැස්වීමකි. දින හතක මංගල්යයෙන් පසු කුඩාරම් මංගල්යයේ අටවන දිනය ඇත; එහෙත් අටවන දිනය මංගල්යයන් විසින් නිරූපණය කරන කාලපරාසයන්ට පිටත වූවක් ලෙස සැලකේ. එම අටවන දිනය ශුද්ධ සභා රැස්වීමකි.

මෙය, උත්සවයන්ට පෙරහුරුවක් දෙන සත්වන-දින සබ්බතද ඇතුළත් කළ විට, ශුද්ධ සභා-සංකල්පනා සන්තයකට සමාන වේ. ශුද්ධ සභා-සංකල්පනා සතක්ද, උත්සව සතක්ද ඇත; එහෙත් ඒවා ශුද්ධ සභා-සංකල්පනා සමඟ ගැළපෙන්නේ වෙනස් ආකාරයකිනි. පළමු හා අවසාන මාර්ග-ලකුණු සබ්බතයන්; පළමුව දවස සඳහා, ඉන්පසු අවුරුද්ද සඳහාය. අල්ෆා සභා ඔමේගා සබ්බතයන් අතර හඳුනාගනු ලබන උත්සවයන් තුළ, උත්සව සතක්ද ශුද්ධ සභා-සංකල්පනා පහක්ද ඇත. අල්ෆා සත්වන-දින සබ්බතත් ඔමේගා සත්වන-අවුරුදු සබ්බතත් ඇතුළත් කළහොත්, ඔබට ශුද්ධ සභා-සංකල්පනා සතක් සහ උත්සව සතක් ඇත. කුඩාරම් මංගල්යයේ අටවන දවස උත්සවයන්ගේ කොටසක් නොවන බවද, එය සතෙන් අටවන දේ යන ගැටලුව සෘජු කරන බවද අවබෝධ කරගෙන ඇත. මෙහි මා හඳුනා දෙන්නේ, යේසුස්වහන්සේ Palmoni ලෙස "23" වන පරිච්ඡේදය තුළ සංඛ්‍යා විචිත්‍රතා අනිශය විස්මයජනක ආකාරයකින් සංවිධානය කළ බවය.

වසන්තය

වසන් ත උත් සවයන් හි දි න හනක පූ රා පවති න පූ ර් ත නොකළ රොටි උත් සව කා ඇතු ලත් වන අතර, එහි ආරම් භයේ අල් ෆා ශු ද් ධ සභා රැ ස් වී මක් ද, අවසානයේ

ශුද්ධ සභාරූපී මක් දඬු ලත් වේ. පෙත්තකොස් තේ වසන්ත උත්සවය ශුද්ධ සභාරූපී ම වේ. පෙත්තකොස් තේ පැමිණෙන්නේ සති හතක කාලය පසු වය; එය පනස් වන දින උත්සවයකින් අවසන් වේ. වසන්ත උත්සවයන් උත්සවකර්මයන් සහ කාලපරිච්ඡේද තුළ නිකිත් ලක්ෂණවත් වේ. පාස්කු ව, පූර්ව රොට්, ප්‍රථම ඵල සහ පෙත්තකොස් තේ යනවා උත්සව දින සතර වන අතර, කාලපරිච්ඡේද තුළ නිකිත් පූර්ව තනාකළ රොට් දින හතර, පෙත්තකොස් තේ හි පනස් දිනට පෙර යන අතර එයද ආතු ලත් වන දින හතළිස් නවය, සහ පියවරතු නිකිත් සමත් වී තකාලපරිච්ඡේදයක් වන ප්‍රථම දින තුන වේ.

පාස්කුවේ කාලපරිච්ඡේදයේ ප්‍රථම ඵල පූජාව, පෙත්තකොස්තේ දවසේ ප්‍රථම ඵල පූජාව සමඟ සමාන්තර වේ; පාස්කුවේ දින තුනක කාලයේ යවසේ ප්‍රථම ඵල පූජාවත්, සහ පෙත්තකොස්තේ දී පෙත්තකොස්තිය සමයේ සනළිස් නවය — එනම් දින පනස් — අවසානයේ තිරිඟුවේ ප්‍රථම ඵල පූජාවය.

වැටීම

ගරත් උත්සව ආරම්භ වන්නේ විනිශ්චය කරා ගෙන යන දින දහයක කාලපරිච්ඡේදයක් ආරම්භ කරන විශේෂ උත්සව දිනකිනි. විනිශ්චයෙන් දින පහකට පසු දින හතක උත්සවයක් පැවැත්වේ; එහි එම දින හතෙන් පළමු දිනද අවසාන දිනද ශුද්ධ රැස්වීම් ලෙස හඳුනාගනු ලැබේ. පහළොස්වන දින සිට විසිදෙවන දින දක්වා කුටීර මංගල්‍යය සමරනු ලබන අතර, අනතුරුව විසිතුන්වන දින දේශයේ සබත් දින සලකුණු කරනු ලැබේ.

සරත් උත්සවයන් ගෙන ඒවා වසන්ත උත්සවයන් මත අතුරා තැබූ විට, පද විසිදෙකකින් නිරූපිත රේඛා දෙකක් අපට ලැබේ; එබැවින් ඒවා හෙබෙව් අක්ෂරමාලාවේ අකුරු විසිදෙක මගින් නිරූපණය වේ. මෙය සිදු කළ විට, පළමු මාර්ගසලකුණ වන්නේ හත්වන දින සබත් දවසේ ශුද්ධ රැස්වීම වන අතර, අවසාන මාර්ගසලකුණ වන්නේ හත්වන අවුරුද්දේ සබත් දවසේ ශුද්ධ රැස්වීමය.

තවද, සත්වන මාසයේ පහළොස්වන දිනදී, ඔබ සැම දේශයේ පල එකතු කරගත් පසු, දවස් සතක් ස්වාමිත්වහන්සේට උත්සවයක් පවත්වන්නන්ය. පළමු දින සබත් දවසක් විය යුතුය; අටවන දිනද සබත් දවසක් විය යුතුය. ලෙවි කථාව 23:39.

පෙත්තකොස්තය මුල් වර්ෂාව වූ අතර, කුඩාරම් මංගල්‍යය පසු වර්ෂාව වේ. පෙත්තකොස්තයේදී ශුද්ධාත්මයාණන්ගේ වගුරුවීම එක් දිනකින් නිරූපිත වූ අතර, කුඩාරම් මංගල්‍යයෙන් නිරූපිත වගුරුවීම අවසන් වන කාලපරිච්ඡේදයකි; එයින් පසුව සබත් දවසක්, එනම් දින හතකට අයත් අටවන දවස, පැමිණෙයි. ශුද්ධාත්මයාණන්ගේ වගුරුවීමේ අවසාන ප්‍රකාශනයට පසුව එන සබත් දවස, අවුරුදු දහසක් පුරා විවේක ගන්නා පෘථිවියේ සබත නිරූපණය කරයි.

"අපි සි යල් ලෝම පි ඩාකාර් කාලයේ දී නගරවලින් හා ගම් වලින් පලා ගිය යෙමු ශුද්ධ වත් තයන් ගේ ගෙවල් වලට කඩු වක් අතැති වඳුරු එ වූ දුෂ්ටයන් විලු හු බැඳ ගෙන යනු ලැබූ වෙමු. ඔවු හු අපව මරා දැමී මට කඩු වඳුස් කළෝය, නමු එය කැඩී ගොස් පි දුරු තලයක් මෙන් බලහී තව බි ම වැටුණේ ය. එවිට අපි සි ගැළවී ම සඳහා දි වාරාත්‍රී නොනවත් වා හැඩු වෙමු, සහ ඒ හඬ දෙවි යන් වහන්සේ

ඉදිරි යටනැඟි ගි යේ ය. සුරිය යාපදාවි ය, වන් දු යානි යේ වලවසි වි යේ ය. දි යා යාමනතරවි ය. අදුරු , බරවලාකු එ නැඟි එකි නෙකට ගැටුණේ ය. එහෙත් ස්වි මහි මයෙන් පි රුණු එක් නි ර් මලස් ආනයක් නි බුණේ ය; එයි න් බොහෝ මෙන් වූ දෙවි යන් වහන් සේ ගේ හඬ පැමිණ, අහසද පොළොවද කම් පා කළේ ය. ආකාශය වි වෘතවී නැවත වැසී , කලබලයෙන් පි ර් නි බුණේ ය. කඳු සුළු ලගේ දඟ බෙරළක් මෙන් කම් පා වී , සෑම දෙසටම කැබලි වූ ගල් වි සි කළේ ය. මුහු දහාස් මෙන් උතුරා, ගොඩබි ම මතට ගල් වි සි කළේ ය. තවද දෙවි යන් වහන් සේ යේ සුස් වහන් සේ ගේ පැමිණි මේ දවස සහ පැය පු කාශ කර, තමන් වහන් සේ ජනතාවට සදාකාල ගි වි සු ම පු දානය කළ විට, උන් වහන් සේ එක් වාක්‍ය යක් ක කර, එහි වචන පොළොව පු රා ගැලී යන අතරතුර මඳක් නතර වූ සේ ක. දෙවි යන් වහන් සේ ගේ ඉග්‍රායෙලය තමන් ගේ ඇස් ඉහළට යොමු කරගෙන, යෙහෝවාගේ මු බයෙන් නි ක් මි පොළොව පු රා අති ගය මහන් ගි ගු රු මි හා ගැලී ආ වචනවලට සවන් දී සිටි යෝය. එය අති ගයි න් මහායානක ගෞරවයෙන් පි රුණු මොහොතක් වූ යේ ය. සෑම වාක්‍ය යක අවසානයේ ම ගු ද් ධවන් තයන් , 'මහි මය! අල් ලෙලු යා!' කි යා හඬ නැගූ හ. ඔවුන් ගේ මුහුණ දෙවි යන් වහන් මහි මයෙන් ආලෝකවත් වී නි බුණේ ය; සිනායි සිට බැස ආ විට මෝසෙස් ගේ බැබළුණු ආකාරයෙන් ම, ඔවුහු ද ඒ මහි මයෙන් බැබළුණෝය. දුෂ්ටයන්ට ඒ මහි නි සා ඔවුන් දෙස බැලී ය නොහැකි වි ය. තවද, දෙවි යන් වහන් සේ ගේ සබන ගුලෙස පවත්වා උන් වහන් සේට ගෞරව කළ අය පිළි බඳව කි සි දා අවසන් නොවන ආගී ර් වාදය පු කාශ කරන ලද්දේ දී , මාගයා සහ ඔහු ගේ රු පය මත අති වි ශාල ප්‍රයත්නවත් නැඟුණේ ය."

"එවිට, දේශය විශ්‍රාම ලැබිය යුතු වූ සමයේදී, ජුඩිලිය ආරම්භ විය." Early Writings, 34.

යුඩිලිය යනු අවුරුදු හතක චක්‍ර හතකට පසුව ඇති පනස්වැනි අවුරුද්දයි; එය පෙන්නකොස්තේ පනස්වැනි දවසට ගෙන යන දින හතළිස් නවයකට සමානය. පනත උත්සවවල රේඛාව වසන්ත උත්සව සමඟ එක්කරන කල, පෙන්නකොස්තය වෙත ගෙන යන දින හතළිස් නවයක් ඇති අතර, එය කුඩාරම් මංගල්‍යයේ දින හතක කාලපරිච්ඡේදයේ ආරම්භය සලකුණු කරයි. පෙන්නකොස්තය සහ කුඩාරම් මංගල්‍යය එකිනෙකට අනුකූල වන අතර, ඒ දෙක එකට එක්ව ඉක්මනින් පැමිණෙන ඉරිදා නීතියෙන් ආරම්භ වී පරීක්ෂාකාලය අවසන් වන තුරු ස්වාමීන්වහන්සේ නැවත පැමිණෙන තුරු අනතුරුව සත්වැනි අවුරුද්දේ සබන් දවසෙන් නිරූපිත පරිදි පොළොව විවේක ගන්නා තුරු පැවතින පසු වැස්සේ කාලය හඳුනා දෙයි; එය කුඩාරම් මංගල්‍යයේ හත අතර අටවැනියයි.

පද විසි දෙකකින් සමන්විත එම ජේළි දෙකම අපි එකට ගෙන එන්නේ හේතු කිහිපයක් නිසාය. ජේළි දෙකම පද විසි දෙකකි; විසි දෙක යනු 220හි දශමභාගයක් වන අතර, එය දේවත්වය හා මානවත්වය එක්වීමේ සංකේතයකි.

මෙම රේඛා දෙකම අකුරු විසිදෙකකින් යුත් හෙබ්‍රෙව් අක්ෂරමාලාව නිරූපණය කරයි.

රේඛා දෙකම උත්සවයන් නියෝජනය කරයි.

එම රේඛා දෙක වර්ෂයේ අස්වැන්න කාල දෙක නියෝජනය කරයි.

මෙම රේ බා දෙකම ආංගණයේ , ශු ද් ධස් ටානයේ සහ අනි ශු ද් ධස් ටානයේ ක්‍රි ස් තු ස් වහන් සේ ගේ සේ වයනි රු පණය කරයි .ලෙව් කථාව පු ජකයන් අ සහයේ පු ස් වහන් සේ ස් වර් ගී ය මහපු ජකයාණන් ය.මේ හේ තු නි සා,ලෙව් වි සි තු න් වන අධ්‍යායේ පද සතළි ස් හතර සදහා "රේ බාව මන රේ බාව" යන කු මෙ යොදව් මට අපට යු ක් නි ය ඇත.

පෙන්නෙකොස්තය ක්‍රිස්තියානි ධර්මය සදහා වූ මුල් වැස්ස වූ අතර, කුඩාරම් මංගල්‍යය ක්‍රිස්තියානි ධර්මය සදහා වූ පසු වැස්සයි. එබැවින් අපි වසන්තයේ "පෙන්නෙකොස්ත දිනය" ශරත් සමයේ කුඩාරම් මංගල්‍යයේ දින හත සමඟ සමාන කරමු. සහෝදර් වයිට් "අපදා කාලයේදී අප සියල්ලෝම නගරවලින් හා ගම්වලින් පලා ගියෙමු" යැයි ප්‍රකාශ කළ විට, ඇය දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව පීඩාකිරීම් හේතුවෙන් වනයෙහි ජීවත්වන කාලය හඳුනාදක්වයි. කුඩාරම් සමයේ කුටිවල වාසය කිරීම, භූමිය සදහා වූ සබත් යුබිලේ විවේකයට සෘජුවම නායකත්වය දෙන ඉතිහාසය සංකේතවත් කරයි.

පෙන්නෙකොස්තේ දවස, කුඩාරම් මංගල්‍යයේ දින හතක ආරම්භය සනිටුහන් කරයි. එවිට ජුබිලිය නියෝජනය කරනු ලබන්නේ අවටන දවස විසින්ය, එනම් කුඩාරම් මංගල්‍යයේ දින හතට අදාළ අවටන දවසය. කුඩාරම් මංගල්‍යයට දින පහකට පෙර, සමාව දීමේ දවස විය. එබැවින්, කුඩාරම් මංගල්‍යයේ ආරම්භය සනිටුහන් කරන පෙන්නෙකොස්තේට දින පහකට පෙර—විනිශ්චය සනිටුහන් කරනු ලැබේ. සමාව දීමේ දවසේ විනිශ්චයට දින දහයකට පෙර, තූර් මංගල්‍යය ඇත. මේ රේබා එකට සම්බන්ධ කළ විට, පෙන්නෙකොස්තෙන් නියෝජනය කරනු ලබන ඉරිදා නීතියට දින පහකට පෙර, විනිශ්චය සනිටුහන් කරනු ලැබේ. එයට දින දහයකට පෙර, තූර් මංගල්‍යය සනිටුහන් කරනු ලැබේ.

ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ බව්තීස්මය උන්වහන්සේගේ මරණය, භූමදානය සහ නැවත නැඟිටීම නිරූපණය කළේය. එම පියවර තුන නිරූපණය වන්නේ පාස්කුවේදී උන්වහන්සේගේ මරණයෙන්ද, ශබ්බත් දින උන්වහන්සේගේ භූමදානය සහ විශ්‍රාමයෙන්ද, ඉරිදා උන්වහන්සේගේ නැවත නැඟිටීමෙන්ද ය. උන්වහන්සේගේ මරණය, භූමදානය සහ නැවත නැඟිටීම යන දින තුන පියවර තුනකින් සමන්විත එක් මාර්ග-සලකුණකි. එබැවින් අපි වසන්ත හා ශරත් උත්සව රේබා දෙකේ සංයෝජනය ආරම්භ කරන්නේ නැවත නැඟිටීමෙන්ය. තුන්වැනි දින නැවත නැඟිටීම පෙන්නෙකොස්තය දක්වා ගෙන යන දින හතළිස් නවයක කාලපරිච්ඡේදයක් ආරම්භ කරයි; එය ඉරිදා නීතිය වේ. එම දින හතළිස් නවයක කාලපරිච්ඡේදයට පෙර එළියම නොමැති රොට් උත්සවය ඇත; එය පළමු ඵලයේ දිනට එක් දිනක් පෙර ආරම්භ වී, එම දිනෙන් පසු තවත් දින පහක් දක්වා දිග හැරෙයි.

පළමු ඵලයන්ගේ නැවත නැඟිටීමෙන් ඉරිදා නීතිය දක්වා දින හතළිස් නවයකි; ඉරිදා නීතිය පනස්වන දිනය වේ. ඉරිදා නීතියට පෙර දින පහකට විනිශ්චය නිරූපණය කර ඇත; එම විනිශ්චයට පෙර දින දහයකට තුරුම්පු අවවාදය සලකුණු කර ඇත. නැවත නැඟිටීම පළමු මාර්ගලකුණය වේ; එවිට දින පහකට පසු නිෂ්ඵල රොට් කාලය අවසන් වේ. නිෂ්ඵල රොට් කාලය අවසන් වූ පසු දින නිහකට තුරුම්පු අවවාදය සිදු වේ. එයින් දින දහයකට පසු ප්‍රායශ්චිත්ත දිනයේ විනිශ්චය සලකුණු කර ඇති අතර, එයින් දින පහකට පසු පෙන්නෙකොස්තේ ඉරිදා නීතිය පැමිණේ.

මෙය වසන්ත සහ ශරත් උත්සවයන්ගේ "line upon line" යෙදුම තුළ ඇති මාර්ගලකුණු හතක් හඳුනා දෙයි: පිරිසි රහිත රොට් උත්සවයේ ආරම්භය, නැවත නැගිටීම, පිරිසි රහිත රොට් උත්සවයේ අවසානය, උරුමයන්ගේ අනතුරු ඇඟවීම, විනිශ්චය, පෙන්නකොස්තය සහ අන්තිම වැසි. ඒ මාර්ගලකුණු හත alpha සන්වන-දින සබ්තයක් සහ omega සන්වන-අවුරුදු සබ්තයක් අතර පිහිටුවා ඇත. සබත් දෙක අතර අන්තර්ගත වූ ඒ මාර්ගලකුණු හත දින පහක කාලපරිච්ඡේදයක්, එයට අනුව දින තිහක කාලපරිච්ඡේදයක්, දින දහයක කාලපරිච්ඡේදයක්, දින පහක කාලපරිච්ඡේදයක්, සහ දින හතක කාලපරිච්ඡේදයක් වෙන් කොට හඳුනා දෙයි.

ඉන්පසු අපි ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ නැවත ජීවිතයට පැමිණීම සම්බන්ධ කර ගන්නා විට, උන්වහන්සේ ගෝලයන්ට "මුහුණට මුහුණ" උපදේශ කළ දින හතළිහක කාලයක් අපට හමුවේ; ඉන්පසු උන්වහන්සේ ස්වර්ගාරෝහණය කළසේක. එවිට දින දහයක් පුරා ගෝලයෝ උඩුමහලේ සිටියහ. ඒ දින දහය පෙන්නකොස්ත දිනයෙන් අවසන් වූ අතර, එය ඉරිදා නීතිය වේ. මෙය ලෙවි කථාව "23" මගින් නිරූපිත පූජකයන්ගේ රේඛාවට දින හතළිහක කාලයක්ද දින දහයක කාලයක්ද එක් කරයි.

උන්වහන්සේ ආරම්භ කර ගණන කළ විට, නිර්වෘත්ත පාත් මංගල්‍යයේ අවසානය දක්වා දින පහක් තිබේ; ඉන්පසු හුංකාර අනතුරු ඇඟවීම දක්වා දින තිහක් තිබේ; ඉන්පසු ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ ස්වර්ගාරෝහණය දක්වා දින පහක් තිබේ; ඉන්පසු විනිශ්චය දක්වා දින පහක් තිබේ; එවිට පෙන්නකොස්තයේ අන්තිම වැසිගේ දින හත දක්වා දින පහක් තිබේ.

පිළිකාව නොදැමූ රොට්වල දින හතේ ආරම්භය අනුව එළඹෙන ඊළඟ දින පළමු එළයන්ගේ නැගිටීම සිදුවේ. එම නැගිටීම පිළිකාව නොදැමූ රොට්වල දින හත ඇතුළත සිදුවන අතර, නැගිටීමෙන් දින පහකට පසු පිළිකාව නොදැමූ රොට්වල කාලය අවසන් වේ.

පිටි නැති රොට් මංගල්‍යය අවසන් වූ දින තිහකට පසු, තුරුම්පු අනතුරු ඇඟවීමක් සනිටුහන් කරයි.

හොරණුවල අනතුරු ඇඟවීමෙන් දින පහකට පසු, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ දින හතළිහක් උගන්වා අවසන් කොට උත්තරෝහණය වූ සේක. උන්වහන්සේගේ උත්තරෝහණය උඩුමහල් කාමරයේ දින දහයක ආරම්භය සලකුණු කළේය.

ඉන්පසු, උන්වහන්සේගේ ස්වර්ගාරෝහණයෙන් දින පහකට පසුව විනිශ්චය සලකුණු කරනු ලැබේ.

දින පහකට පසු, පෙන්නකොස්තයේ ඉරිදා නීතිය අග වැස්සේ සන් දින කාලපරිච්ඡේදය විවෘත කරයි.

එකසි ය හතළි ස් හතර දහස නම් , මැස් සා යන් නේ කොනැනකටද, ඔහු යන සෑම තැනකටම ඔහු පසු පස යන් නෝය. එලි යා සහ මෝසෙස් 2020 ජූ ලි 18 දි න මරණයට පත් කරනු ලැබූ හ. ඔවු න් මරණයට පත් කරනු ලැබූ වේ අපගේ ස් වාමී න් වහ කු රු සි යේ ඇණ ගැසූ ස් ටානයේ ය. ක්‍රි ස් තු ස් වහන් සේ ගේ නැවත නැඟි ටි දෙසැම් බර් 31 වන දි න වූ නැවත නැඟි ටි මකට ආදර් ගයකි . එම දි නයට පෙර, 2023 ජූ ලි මාසයේ දී , කාන් තාරයේ හඬක් කම් මු ල් නොකළ රොට් ලෙස නි රු පි න පණි වි

ප්‍රකාශකී ඊ මට ආරම්භ වී ය. කම් මුල් යනු වරද, කපටි කම සහ පාපය නි යෝජනා කරයි ; කාන්තාරයෙන් පැමිණි පණිවිඩයකම් මුල් නොකළ එකක් වී ය. 2023 ඔක්තෝබර් 31 සිට ඉරිදා නීතිය දක්වා, ලෙවී කථාව "23" එකසිය හතළිස් හතර දහසගේ ප්‍රායශ්චිත්තයේ රාමුවක් සැලසුම් කර ඇත. එම රාමුව මිලේ ගේ සිහි නය තුන් වන පරිච්ඡේදය, සහ එළි දරව් පොතේ දහනව වන පරිච්ඡේදයේ ස්වර්ග සමඟ සමාන වේ. එය ක්‍රි.ව. 27 සිට 34 දක්වා වූ ශුද්ධ සති යේ තුන් වන සහ නවවන සමඟද සමාන වේ.

අපි මෙම කරුණු ඊළඟ ලිපියේදී තවදුරටත් ඉදිරියට ගෙන යන්නෙමු.

"දැනුමෙන් ඒ කාමර සියල්ල අගනාද ප්‍රියමනාපද වස්තු සම්භාරයෙන් පිරෙනු ඇත."

"ශරීරයට මෙන්ම මනසටත් ආත්මයටත්, ශක්තිය ලැබෙන්නේ උත්සාහය තුළින් බව දෙවියන්වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාවයි. වර්ධනය කරන්නේ අභ්‍යාසයයි. මෙම ව්‍යවස්ථාවට අනුකූලව, මනෝමය හා ආත්මික සංවර්ධනය සඳහා ඇති මාධ්‍යය දෙවියන්වහන්සේ තමන්ගේ වචනය තුළ සපයා ඇත."

"මෙලොව ජීවිතයට හෝ එන ජීවිතයට යෝග්‍ය කරනු ලැබීම සඳහා මනුෂ්‍යයන්ට අවබෝධ කරගැනීම අවශ්‍ය වන සියලු ප්‍රතිපත්ති බයිබලයේ අන්තර්ගත වේ. තවද මෙම ප්‍රතිපත්ති සියල්ලන්ටම අවබෝධ කරගත හැක. එහි ඉගැන්වීම් අගය කිරීමේ ආත්මයක් ඇති කිසිවෙකු බයිබලයෙන් එක් ඡේදයක් වත් කියවා එයින් යම් උපකාරක සිතුවිල්ලක් නොලබා සිටිය නොහැක. එහෙත් බයිබලයේ අතිශය වටිනා ඉගැන්වීම ලැබිය හැක්කේ අහඹු හෝ සම්බන්ධතාවකින් තොර අධ්‍යයනයෙන් නොවේ. එහි විශාල සත්‍ය පද්ධතිය ඉක්මන් හෝ අකැමැත්තෙන් කියවන පාඨකයාට වටහාගත හැකි ලෙස ඉදිරිපත් කර නොමැත. එහි ධනයන්ගෙන් බොහොමයක් මතුපිටට බොහෝ පහළින් පිහිටා ඇති අතර, ඒවා ලබාගත හැක්කේ උත්සාහයීම් සෙවීමෙන් හා අඛණ්ඩ ප්‍රයත්නයෙන් පමණි. එම මහා සමස්තය ගොඩනඟන සත්‍යයන් 'මෙහි ටිකක්, එහි ටිකක්' ලෙස සොයාගෙන එකතු කරගත යුතුය." යෙසායා 28:10.

"මේ ආකාරයෙන් සොයා බැලී එකට රැස් කරනු ලබන විට, ඒවා එකිනෙකට සම්පූර්ණයෙන්ම ගැලපෙන බව අනාවරණය වනු ඇත. සෑම සුභාරංචියක්ම අනෙකුත් සුභාරංචිවලට පූර්කයක් වන අතර, සෑම අනාවැකියක්ම තවත් අනාවැකියක විවරණයක් වන අතර, සෑම සත්‍යයක්ම වෙනත් කිසියම් සත්‍යයක විකාශනයක් වේ. යුදෙව් ආර්ථික ක්‍රමයේ ආදර්ශ සුභාරංචිය මඟින් පැහැදිලි කරනු ලැබේ. දෙවියන්වහන්සේගේ වචනයෙහි සෑම මූලධර්මයකටම එයට හිමි ස්ථානය ඇත; සෑම සත්‍ය කරුණකටම එහි අදාළභාවය ඇත. තවද, සැලසුමෙන්ද ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන්ද සම්පූර්ණ වූ එහි ව්‍යුහය, එහි කර්තෘවරයා පිළිබඳ සාක්ෂි දරයි. අසීමිත තැනැත්වහන්සේගේ මනස හැර වෙන කිසි මනසකට එවන් ව්‍යුහයක් කල්පනා කිරීමට හෝ නිර්මාණය කිරීමට නොහැකි ය."

විවිධ කොටස් සොයා බැලීමේදීත්, ඒවායේ අන්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධතාව අධ්‍යයනය කිරීමේදීත්, මනුෂ්‍ය මනසේ උසස්තම ශක්තීන් දැඩි ක්‍රියාකාරීත්වයකට කැඳවනු ලැබේ. මෙවැනි අධ්‍යයනයක නිරත වන කිසිවෙකුත් මානසික ශක්තිය වර්ධනය නොකර සිටිය නොහැක.

“සත්‍යය සොයා බලා එය එකට එක්කරගැනීම තුළ පමණක් බයිබලේ අධ්‍යයනයේ මානසික වටිනාකම නොපවතී. එය ඉදිරිපත් කරනු ලබන තේමා අවබෝධ කරගැනීමට අවශ්‍ය වන ප්‍රයත්නය තුළද පවතී. සාමාන්‍ය, දෛනික කාරණාවලින් පමණක් යෙදෙන මනස කුඩා වී දුර්වල වෙයි. එය උතුම් සහ දුරදිග පැතිර යන සත්‍යයන් අවබෝධ කරගැනීමට කිසිදා භාර නොකළහොත්, කාලයත් සමඟ එය වර්ධනය වීමේ ශක්තිය අහිමි කරගනියි. මෙම පරිහානියට ආරක්ෂාවක් ලෙසත්, වර්ධනයට උත්තේජනයක් ලෙසත්, දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය අධ්‍යයනය කිරීමට සමාන විය හැකි වෙන කිසිවක් නැත. බුද්ධිමය පුහුණුව සඳහා වූ මාධ්‍යයක් ලෙස, බයිබලය වෙනත් ඕනෑම පොතකටත්, නැතහොත් අනෙකුත් සියලු පොත් එකට ගත්තාහොත් ද ඒ සියල්ලටත් වඩා ප්‍රබලය. එහි තේමාවන්ගේ මහත්කම, එහි ප්‍රකාශනයන්ගේ ගෞරවශ්‍රී සරලභාවය, එහි රූපක භාෂාවේ සුන්දරත්වය, වෙන කිසිවක් නොහැකි වන පරිදි සිතුවිලි සජීවී කර උසස් කරයි. එළිදරව්වෙහි විශ්මයජනක සත්‍යයන් අවබෝධ කරගැනීමට දරන ප්‍රයත්නය තරම් මානසික ශක්තිය දිය හැකි වෙනත් කිසිදු අධ්‍යයනයක් නැත. මෙසේ අසීමිතයාණන්ගේ සිතුවිලි සමඟ සම්බන්ධ කරනු ලබන මනස පුළුල්වී ශක්තිමත් නොවී සිටිය නොහැක.”

“ආත්මික ස්වභාවයේ වර්ධනයෙහි බයිබලයේ බලය තවත් වඩාත් මහත්ය. දෙවියන්වහන්සේ සමඟ සංගතිය සඳහා මවනු ලැබූ මනුෂ්‍යයාට, සැබෑ ජීවිතයත් වර්ධනයත් සොයාගත හැක්කේ එම සංගතිය තුළ පමණි. තම උතුම්ම ප්‍රීතිය දෙවියන්වහන්සේ තුළ සොයාගැනීම පිණිස මවනු ලැබූ ඔහුට, හෘදයේ ආශාවන් නිශ්ශබ්ද කළ හැකිද, ආත්මයේ බඩගිනියන් පිපාසයන් තෘප්තිමත් කළ හැකිද යන්න කිසිවක් වෙනත් දෙයකින් සොයාගත නොහැක. අවංකවද ඉගැන්වීම ලබන්නට සූදානම් වූ ආත්මයකින්ද දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය අධ්‍යයනය කරමින්, එහි සත්‍යයන් අවබෝධ කරගැනීමට සොයන තැනැත්තා, එහි කර්තෘවරයා සමඟ සම්බන්ධතාවයට පත් කරනු ලබන්නේය; තවද, ඔහුගේම තේරීම හැර, ඔහුගේ වර්ධනයේ හැකියාවන්ට සීමාවක් නැත.”

එහි ශෛලියත් විෂය පථයත් විශාල පරාසයක විහිදී ඇති බැවින්, සෑම බුද්ධියක්ම ආකර්ෂණය කිරීමටත් සෑම හදවතක්ම ස්පර්ශ කිරීමටත් බයිබලයේ යමක් ඇත. එහි පිටු තුළ අති ප්‍රාචීන ඉතිහාසය ද, ජීවිතයට අනිශ්චිත් සත්‍ය වූ චරිතාපදානය ද, රජ්‍ය පාලනය සඳහාත් ගෘහස්ථ ජීවිතය විධිමත් කිරීම සඳහාත් වන ආණ්ඩුක්‍රම ප්‍රතිපත්ති ද සොයාගත හැක—මානව ප්‍රඥාව කිසිදා සමසම කළ නොහැකි ප්‍රතිපත්ති. එය අති ගැඹුරු දර්ශනයන්, අති මධුරවත් අති උත්කෘෂ්ටවත් කාව්‍යයන්, අති උද්වේගශීලීවත් අති විෂාදජනකවත් වූ සාහිත්‍යයන් අන්තර්ගත කරයි. මේ අයුරින් පමණක් සලකා බැලූ විට පවා, ඕනෑම මනුෂ්‍ය කර්තෘවරයෙකුගේ නිර්මාණවලට වඩා අගයෙන් අසීමිත ලෙස උසස් වන්නේ බයිබලයේ ලේඛන ය; එහෙත්, ඒවා එම ශ්‍රේෂ්ඨ මධ්‍යස්ථ චින්තනය සමඟ ඇති සම්බන්ධය අනුව දැකීමේදී, ඒවායේ පරාසය අසීමිත වශයෙන් පුළුල්ය, ඒවායේ වටිනාකම අසීමිත වශයෙන් මහත්ය. මෙම චින්තනයේ ආලෝකයෙන් බැලූ විට, සෑම විෂයයක්ම නව අර්ථවත්භාවයක් ලබයි. අති සරල ලෙස ප්‍රකාශ කර ඇති සත්‍යයන් තුළ පවා, අහස තරම් උසස්වූද අන්ත්තකාලය වටලා පවතින්නා වූද ප්‍රතිපත්ති අන්තර්ගත වී ඇත.

“සම් පූ ඊ ණ බයි බලයේ මධ්‍ය ම තේ මාව, එහි ඇති අනෙක් සි යලු තේ මාවන් එක් ව ගැටෙන තේ මාව නම් , මී දී මේ සැලැස් මයි —මනු ෂ්‍ය ආත් මය තු ල

දෙවි යන් වහන් සේ ගේ ස් වරු පය නැවත පි හි ටු වී මයි . එදෙන් උයනේ ප්‍ර ක දණ් ඩනයතු ළ බලාපොරොත් තු වේ පළමු ඉඟි යෙන් පටන් , එළි දරව් පොතේ අවසාන මහි මාන් වි න ප්‍ර ති ඥාව දක් වා, 'ඔව් හු උන් වහන් සේ ගේ මු හු ණ උන් වහන් සේ ගේ නාමය ඔවු න් ගේ නළල් වල වන් නේ ය' (එළි දරව් 22:4), බයි සෑම පොතකමත් සෑම ඡේ දයකමත් මු ලි ක අන් තර් ගනය වන් නේ මේ අද් හු න. නේ මාව වි වෘත වි මයි ,—මනු ෂ්‍ය යා උසස් කරනු ලැබී මයි ,—අපගේ ස් වාමි න් වූ යේ සු ස් ක්‍රි ස් තු ස් වහන් සේ කරණකොටගෙන 'අපට ජය දෙන' දෙවි යන් වහන් සේ ගේ බලයයි . 1 කොරි න් ති 15:57."

"මෙම අදහස ග්‍රහණය කරන තැනැත්තා ඉදිරියෙහි අසීමිත අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍රයක් විහිදී ඇත. දෙවියන්වහන්සේගේ වචනයේ සම්පූර්ණ භණ්ඩාරගෘහය ඔහුට විවෘත කර දෙන යතුර ඔහු සතුවය."

"මිදීමේ විද්‍යාව සියලු විද්‍යාවන්ගේ විද්‍යාවය; එය දූතයන්ගේද, වැටී නොගිය ලෝකවල සියලු බුද්ධිමතුන්ගේද අධ්‍යයන විෂය වන විද්‍යාවය; අපගේ ස්වාමීන්වහන්සේ සහ ගැළවුම්කරුගේ අවධානය යොමු කරවන විද්‍යාවය; අනන්තයාණන්ගේ මනසේ සංකල්පිතව පැවති—'සදාකාල යුගයන් පුරා නිශ්ශබ්දව තබාගනු ලැබූ' (රෝම 16:25, R.V.)—අරමුණ තුළට පිවිසෙන විද්‍යාවය; දෙවියන්වහන්සේගේ මිදුවන් විසින් නිමාවක් නැති යුගයන් පුරා අධ්‍යයනය කරනු ලබන විද්‍යාවය. මනුෂ්‍යයාට නියැලිය හැකි ඉහළම අධ්‍යයනය මෙයයි. වෙන කිසි අධ්‍යයනයකට නොහැකි ලෙස, එය මනස ප්‍රබෝධමත් කර ආත්මය උසස් කරනු ඇත."

"'දැනුමේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය නම්, ප්‍රඥාව එය ඇති අයට ජීවනය දෙන බැවිනි.' 'මා ඔබට කියන වචන,' යේසුස් වහන්සේ පැවසූ සේක, 'ඒවා ආත්මයය, ඒවා ජීවනයය.' 'සදාකාල ජීවනය නම්, ඔවුන් එකම සත්‍ය දෙවියන්වූ ඔබවද, ඔබ විසින් එවන ලද තැනැත්වහන්සේවද දැන සිටීමය.' දේශනාකාරයා 7:12; යොහන් 6:63; 17:3, R.V."

ලෝකයන්ට අස්ථිත්වය ලබා දෙමින් ඒවා ඇතිවීමට කැඳවූ නිර්මාණශීලී ශක්තිය දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය තුළ ඇත. මෙම වචනය බලය ප්‍රදානය කරයි; එය ජීවිතය උපදවයි. සෑම ආඥාවක්ම පොරොන්දුවකි; කැමැත්තෙන් පිළිගෙන, ආත්මය තුළට ගන්නා කල, එය අසීමිත තැනැත්තාගේ ජීවිතය සමඟ ගෙන එයි. එය ස්වභාවය පරිවර්තනය කර, ආත්මය දෙවියන්වහන්සේගේ ස්වරූපයට අනුව නැවත නිර්මාණය කරයි.

එසේ ප්‍රදානය කරන ලද එම ජීවිතයද එසේම පවත්වා ගනු ලැබේ.

"'දෙවියන්වහන්සේගේ මුඛයෙන් නික්මෙන සෑම වචනයකින්ම' (මතෙව් 4:4) මනුෂ්‍යයා ජීවත් වන්නේය.

"මනස, අර් ටයෙන් ආත් මය, එය පෝෂණය ලබන දෙයි න් ගොඩනැංවෙයි ; එය කු මක් මගි න් පෝෂණය කරවි ය යු තු ද යන් න තී රණය කී රී ම අප වෙන භාරව සි තු වි ලි අල් ලාගෙන වර් තය හැඩගස් වන වි ෂයයන් තෝරාගැනී මේ බලය සෑම කෙනෙකු ම තු ළ ඇත. ශු ද් ධ ලි යවි ලි වෙන ප්‍ර වේ ගය ලැබූ සෑම මනු ෂ්‍ය යෙකු පි ලි බඳවම දෙවි යන් වහන් සේ මෙසේ පවසන සේ ක: 'මාගේ ව්‍ය වස් ටාවේ මහා දේ වල් මම ඔහු ට ලි යාදී ඇත.' 'මා වෙන හඬ නගන් න, එවි ට මම ඔබට පි ලි තු රු ට ඔබ නොදන් නා මහන් බලවත් දේ වල් ඔබට පෙන් වන් නෙමි .' හෝෂෙයා 8:12;

යෙරෙමි යා 33:3."

"දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය තම අත් තුළ තබාගෙන, ජීවිතයේ තමන්ට ලැබී ඇති තත්ත්වය කොතැනක වුවද, සෑම මනුෂ්‍යයෙකුටම තමන් තෝරාගන්නා ආකාරයේ එවැනි සංගතියක් ලැබිය හැක. එහි පිටු අතර ඔහුට මනුෂ්‍ය වර්ගයේ අතීතය උතුම්වූද ශ්‍රේෂ්ඨවූද අය සමඟ සංවාද කළ හැකි අතර, සදාකාලික නැතැත්වහන්සේ මනුෂ්‍යයන් සමඟ කථා කරන විට උන්වහන්සේගේ හඬට සවන් දිය හැක. 'දූතයන් බැලීමට ආශා කරන' (1 පේතෘස් 1:12) විෂයයන් ඔහු අධ්‍යයනය කර ඒවා මෙනෙහි කරන විට, ඔවුන්ගේ සංගතියද ඔහුට ලැබිය හැක. ස්වර්ගීය ගුරුතුමන්ගේ පියවර අනුව ඔහුට යා හැකි අතර, උන්වහන්සේ කළ මතද සමභූමිවලද මුහුද අසළද ඉගැන්වූ කාලයේ මෙන් උන්වහන්සේගේ වචනවලට සවන් දිය හැක. ඔහු මේ ලෝකයේ ස්වර්ගයේ වාතාවරණය තුළ වාසය කරමින්, පොළොවේ ගෝකිතවූද පරීක්ෂාවට පත්වූද අයට බලාපොරොත්තුවේ සිතිවිලිද ශුද්ධත්වය පිළිබඳ ආශාවන්ද බෙදා දෙමින්, තමාද නොපෙනෙන නැතැත්වහන්සේ සමඟ ඇති සංගතියට තවත් තවත් සමීප වෙමින්—පුරාතන කාලයේ දෙවියන්වහන්සේ සමඟ ගමන් කළ නැතැත්තා මෙන්—සදාකාල ලෝකයේ සීමාන්තයට තවත් තවත් සමීප වෙමින් සිටිය හැක; අවසානයේ දොරටු විවෘත වන විට, ඔහු එහි ඇතුල් වනු ඇත. එවිට ඔහු තමා අමුත්තෙකු නොවන බව දැනගනු ඇත. ඔහුට ආචාර කරනු ලබන හඬවල් වන්නේ, නොපෙනී සිටියද, පොළොවේදී ඔහුගේ සංගීත්ව සිටි ශුද්ධවත්තයන්ගේ හඬවල්ය—මෙහිදී ඔහු වෙනස් කර හඳුනාගැනීමටත් ප්‍රේම කිරීමටත් ඉගෙන ගත් හඬවල්ය. දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය මඟින් ස්වර්ගය සමඟ සංගතියේ ජීවත් වූ නැතැත්තා, ස්වර්ගීය සංගතිය තුළ තමන් ගෙදර සිටින ලෙසම අත්විඳිනු ඇත." Education, 123–127.